

הסימפוניה של נוף

דופלקס פנטהאוז ביפו לזוג תושבי חוץ. מערכת ליברים מחוררים מבטון כתרגום מודרני למגורות הבבונזה הערבויות המחוררות.

טל גולדשטיינט-פייש היא בוגרת תואר בעיצוב פנים של המכילה למנהל, אחרי ארבע שנים במשרד האדריכלים רכטר, שם עסכה באדריכלות בקנה מידה גדול כמו הקאמרי, בית המשפט בתל אביב ועוד, התפנתה להקמת המשפחה ופנתה לקרירה עצמאית. גולדשטיינט היא בעלת משרד מזוהעשו, אך רק בשנתיים האחרונות, העובודה הפכה לקרירה של ממש להגדرتה. עצמאית היא מסבירה, שחשיבותה לקדם את האגנדה שלה, היא שמה גаш על הדברים שהיא רוצה ואוהבת לעשות, על איך חשוב לה תכנן כל פרויקט, מה אמות המידה שלה וכייזד היא בוחרת פרויקטים. לאחרונה זכתה בפרס המעצבים המבטיחים של בניין ו디ו, שיחה על אדריכלות בניינה פילוסופית.

חדר רחוץ, השיך לאוותה הביש ברמת השרווי, בשטח של 30 מ"ר הכלול פטוי שבינו לבין המקלחון מפריד קיר זכוכית ומעניק תחושה של "מקלחת שדה" מוחפה כלו בארכיטים מודוקקים של ויה, גם מערכות האינטלקטואלית, כולל מזינה.

בית פרטי למשפחה ברמת השרון, ביצוע את המסתה העליונה עטף סקין אלומיניום מוחור שהוא אחד מכמה שכבות מיסוך של האור והמשמש החזקים אל הבית מצפון ומערב

מייצרים את החדש. אני מאמינה לשמור על קו אחד. לפתוח אותו ושיטכל קדימה אבל עדין ישאר אחד. עיצוב על זמני".

אני מעדיפה להצע בחומר ובקומפוזיציה ואני כודה שאינני מייצרת נועזות בצבעים כי אני לא חושבת שהה תורם לחיל.

צבעוניות וחומר

"אני מאוד מונוכרומטי אבל מהמקום שבעיני איחידות נעימה יותר לעין וגורמת לרצות להשרар בחיל. צר לי כי למונוכרומטיות יש קונוטציה עדנית, אבל אצל זה לא בא ממש. אני מעדיפה להצע בחומר ובקומפוזיציה ואני כודה שאינני מייצרת נועזות בצבעים כי אני לא חושבת שהה תורם לחיל. יש לי נטייה לעסוק בחומרים טבניים - ברזל, בטון ועץ.

כrownים שלד וכrown צריך להמשיך גם כrown מותיכמה. אני לא אוהבת ליצר נוכח ולא מותיכמה. אני לא אוהבת ליצר התנשאות, ושימוש באבות החומרים משאיר אותנו במקומות השורשי. אני פהות מתחברת לחומרים פלסטיים וסינטטיים, גם בחיבוריהם וbigmorim אני נוטה לטבעי ביוטר שניית".

חומריים ואני מעדיפה לԶוק למספר חומריים מועט ולזוק את הניראות והקומפוזיציה לכדי שהוא בסיסי שיווה את התפוארה של עצמו. העיסוק ביצירת תפוארה לך חלק גדול מהמשמעות. אני מזקקת אלמנטים לכדי בסיס נכון שמתאים לאוותה אדם, שיוכל להעניק לאוותה חיל את הפרשנות שלו. הגזמה חומרית גורמת לאינדיבידואל להיאבד".

איך את יוצרת את תמהיל הפROYקטים שלך?

"יש לי משרד ברשפון, התפיסה שלי היא מאוד בוטיקית. כל פרויקט מודוק עבורי ונוטן אמת מידיה על מי שאינו יותר מזה, על מי שעומד לגור באותו הבית. לקחו, אפילו, ללא ידיעות, יכולם לפתוח לנו את הראש, לזרוק את המשפט או חומר שהם אוהבים ולנו האדריכלים, זה יצית את הדימין".

אני אמא פעללה ל-3 ילדים וזה מכניס מערכת אילוצים שמחיבת אותו לבחור את הפROYקטים שלי בפינצטה. השנתיים האחרונות מודוד דומיננטיות בקריירה שלי עצמאית, עם זאת עד לא הגעת לפסגה והדרך עוד ארוכה. כל פרויקט שאינו לוקחת חייב את ה-DNA שלו. אני מוחפש לחידש. להביע חדשנות באמצעות טכנולוגיות חדשות. הפתרונות כמעט אינסופיים, וזה דורש לבצע בחירות מודוקקות. לפעמים החדשנות באה דוגא מחומרים קיימים, מוכרים, שהם

עיצוב פנים, עיצוב תעשייתי ומחרך אורבני. בכל פרויקט שלהם ניתן לראות איך הם שומרים על שלושת עקרונות הון בעיצוב:

aicot וויפי הפשטות - שימוש בחומריים פשוטים ולא מעובדים. **aicot החפץ בעבר עליו זמן** - בהתייחסות יש סיפה. **הויפי בחל ריק, ברווח** - הויפי בῆמה שאינו נאמר אלא מrome. עקרונות אלו הם אבן דרך עבורי!"

אוקי סאטו הוא אחד המעצבים המרשימים ביותר מבחינתי. יכולת של תרגם סיפור למוצר היא אדריכלה.

הזכרת גם זרים ספציפיים

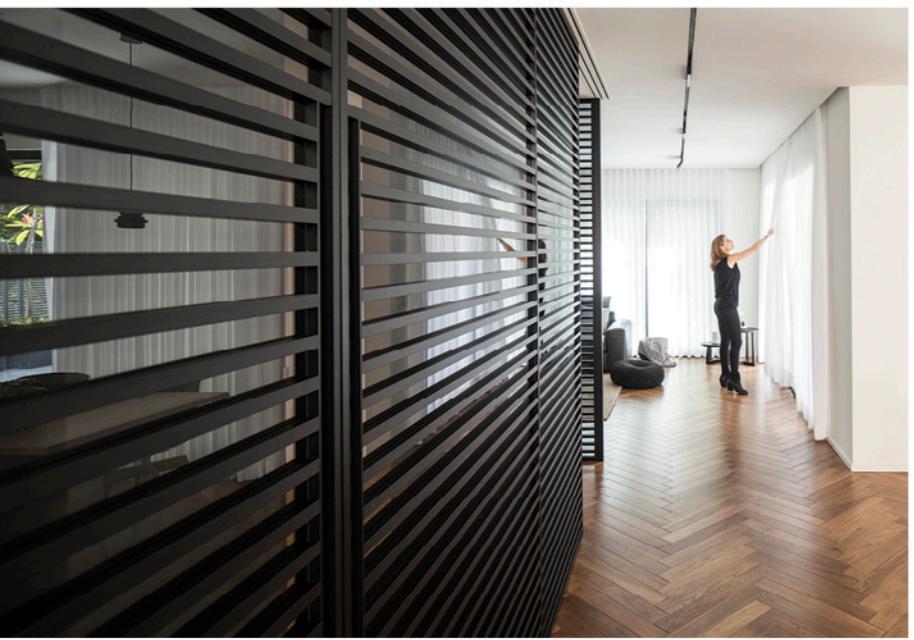
"ג'נון, אני מתחברת לזרם המודרניסטי. לכל מה שקרה בהקשר שלו מתחילה המאה הקודמת ועד שנות ה-70. אני מקפידה לא לתכנן מקום של תפוארה ולא לייצר קישוטיות יתרה, אלא באמצעות כלכלן קהיה משכנית. אני לא מאמינה בקווים נוספים, מעבר לתכנון שיש לו אמירה שמייצרת קומפוזיציה מעניינת בחיל. אני רוצה להביא לידי ביטוי זהות של קוח ולייצר אותה בבית. אדם מאבד את עצמו במלול עשיר של

כיצד אתה תופסת אדריכלות?

"אני מיחסת את אותה החשיבות של המבנה הארכיטקטוני לפעולות היומיומיות שדיירי הבית נהגים לבצע בתוכו. צריך לזכור שבוסף מישחו אמור לגור בחלל, והפנים והחוץ חשובים באותה המידה. דיקתי את עצמי מואוד במבנה הזה בשנים האחרונות. זה בא מאוד לידי ביטוי בחומריים שאני בוחרת, במקורות ההשראה שלי. אני שואבת השראה מأدראיכלים ומזרמים שאני מעריכה ומעניקה להם את הפרשנות שלי ומגיעה אליה לרזולציות הגבות ביותר".

מי האדריכלים שאתה ממענקים לך השראה?

"אני מקבלת השראה גם ממעצבים וגם מאדריכלים. כאשר מדובר במעצבים, אוקי סאטו הוא אחד המעצבים המרשימים ביותר מבחינתי. יכולת שלו לתרגם סיפורו למוצר היא אדריכלה. הוא לא מקובע, פותח את הרاس ומשאיר את כל האופציות פתוחות לגבי כל מה שהוא. יש לו יכולת יצאת דופן והוא מעניק השראה איך להשבוב מוחן לкопסא. בעולם האדריכלי קשה לבחור אדריכל אחד ולצין כמשפיע עבורי, יש מהו לשאוב וללמוד מכל אחד. עם זאת, אני מואוד אהבת את Neri&Hu, צמד אדריכלים סינים שהפרויקטיה שלהם עוסקת באדריכלות,

כאשר למכלול נכסים התאורה הטבעית ומורקם החומר, מתקבלת סימפוניה אמיתית, ואני בחיפה מתמיד אחרי הסימפוניה זו.

מתוך בית פרטי שתכנן למשפחה עם ילדים ברמת השרון. מערכת מחיצות העוטפת את לב הבית, באופן בו ניתן לשולט בכל צירי התנועה וליעץ תריסים שונים של מחלכים. המחיצות מאפשרות בקרה על הילדים וקשר עין תמיידי או להיליפין, הפרדה ופרטיות. צילום: עמית גירון

סגנון

"כמי שצ'יריה שניים, אני מאוד מחוברת לתכנון שיש בו גרפיקה, כדי שניגנה שניים, אני מחוברת לאדריכלות שיש בה מוקצב. זה כל כך יפה בעיני כי התהילה תכנון שמתחיל באמנויות גראפים דו ממדים, מקבל את המים השלישי הנוסף, ואתו הפרשנות החדשה של הגרפיקה, הקומפוזיציה והמקצב. כאשר למכלול זה נכסים התאורה הטבעית ומורקם החומר, מתקבלת סימפוניה אמיתית. ואני בחיפה מתמיד אחרי הסימפוניה זו. אניאמין עובדת כבר עשו אבל מרגישה שרק בשנתיים האחרונות הצלחתி להרכיב לעצמי את תמהיל האלמנטים שמרגשים אותי ושהואם אני רוצה לחקור ולפתח".

